

Kompetence i Handelsfager udrustet Myndighed havde faaet Beslighed til at udtale sin Mening om dets Betimelighed og Hensigtsmæssighed. Den Spænding mellem Landbruget og Købmandsstanden, som heraf blev Følgen, langvarige og besværlige Rigsdagsforhandlinger, Tidsspilde og Uro for en Mængde Menneſter — alt dette vilde efter vor Mening være undgaaet, hvis der i Administrationen havde været et Handelsdirektorat, som denne Sag skulde have passeret. Det er vel endog muligt, at et slikt Lovforslag i saa Fald slet ikke vilde være kommet frem, og i hvert Tilfælde staar det for Handelsstanden som hævet over al Tvivl, at Lovens Fremkomst i dens daværende (og nuværende) Skikkelse afgiver det bedste og i Praksis mest flaaende Bevis for Nødvendigheden af et Handelsdirektorats Tilstedeværelse. Der er i denne Sag ubestrideligt tvende Sider at tage Hensyn til — Regeringen har til sin Raadighed haft tilstrækkelig Sagkundskab til Varetagelse af det frø- og foderstofløbende Landbrugs Interesse i Sagen; men da man paa den anden Side ikke i tilsvarende Grad har raadet over handelskyndig Vejledning indenfor Administrationen, er det endelige Resultat for Regeringen, undskyldeligt nok, blevet en Tidigt. Ved et Handelsdirektorats Oprettelse vil slikt i Fremtiden fuldstændig kunne undgaaes.

Som et andet Eksempel skal nævnes Smørhandelen. Her er det Forholdet til Udlandet, det gælder, medens det første Eksempel omfattede den indenlandske Handel. Enhver ved, at Danmarks Smørhandel er af den allerførste Betydning for Landbruget og derigennem for hele Landets økonomiske Balance. Som Forholdene for Tiden stille sig, kan enhver Fejltagelse blive skæbnsvanger og koste Landet Millioner. Under disse Omstændigheder synes det os indlysende, at det maa være Landets Administration i højeste Grad magtpaaliggende paa alle Punkter og Maader, hvor det blot ske kan, at støtte og vejlede den danske Smørhandel. Men atter her gør Savnet af et Handelsdirektorat, altsaa af et handelskyndigt Organ i Regeringen, sig paa det føleligste gældende. Kjøbenhavn's Smørnotering er den store Prisregulator for denne Omkæmning, og Opretholdelsen af denne Noterings Prestige i Ind- og Udland, navnlig i England, er derfor en national Bøjskerdsag. Da denne kommercielle Akt imidlertid ifølge sit Væsen er saare vanskelig for Allemænd at forstaa, og da den, netop naar den skal være retfærdig, lettelig bliver Genstand for et tvøfoldigt Angreb — nemlig dels fra de engelske Køberes Side, fordi den er for høj, dels (samtidig) fra de danske Producenters Side, fordi den er for lav — vilde det i en Række Tilfælde være af største Betydning for Landet, hvis Administrationen i vanskelige Tider og overfor Udlandets Angreb kunde støtte dens Prestige, f. Eks. gennem Konsulerne.

Det vilde lidet nytte at skjule, at den danske Handelsstand i den senere Tid jævnlig har følt sig opkræmt ved at savne og ligesom se sig berøvet den høje Regerings Forstaaelse af dens Erhvervsvilkkaar. Men da man samtidig ikke kan slippe Haabet og Troen paa endnu i lige saa fuldt Maal som hidtil at eje Regeringens Sympati, saa kan man i dette Misforhold mellem Regeringens Hensigter og Holdning kun se en hyderligere Bekræftelse paa Betimeligheden og Nødvendigheden af et handelskyndigt Organs Tilstedeværelse i Administrationen. Og for Handelsstanden vilde dette desuden have Betydning derved, at vor Stand altid er henvist til i den første Række at søge Forstaaelse, Sympati og Støtte hos Regeringen, da vi kun nok kunne vente at blive faatalligt repræsenteret i Rigsdagen.

Sfuld Overensstemmelse med, hvad man fra vor Side hidtil stadig har fremhævet som sine Ønskers Maal, tænker man sig fremdeles, at et saadant Handelsdirektorat skulde være et selvstændigt Departement, som dels fik Bestyrelsen af visse under det henlagte særlige Sager, dels en Art konsultativ Virksomhed for den øvrige Administration.

L. Som saadanne særlige Sager, der passende kunde henlægges under Handelsdirektoratet, skal her nævnes Handelslovgivningen (Aktie- og Bankvæsen, Maal og Vægt, Vare- og Handelsmærker, Veksler og Anvisninger, Handelsnæring o. s. v.), Konsulatsvæsenet og Behandling af Forhold vedrørende Handelsstraktater.

Paa dette, det ubetinget vigtigste Omraade, bør Handelsdirektoratets Opgave være dobbelt: det bør ikke alene sørge for den daglige Ledelse af de herunder hørende Anliggender, men ogsaa vide saaledes at følge alle de paagældende Forhold i Ind- og Udland, at det stadig kan tage Initiativet til